

Heygadrangur:

Narkoskip

Schrabster: Mánamorgunin boðaði skotska útvarpið frá, at nakrir av manningini á Orcadean Viking, fyrrverandi Heygadrangur vóru tikinir í Schrabster fyrri at hava smuglað "drugs", tað er narkotisk evnir. Skipið lá í Schrabster. Orcadean Viking er heimakoyrandi í Orkney oyggjunum og hann fiskar serliga makrel. Hann hevur av og á verið í Føroyum til umvælingar síðan hann varð seldur til Orkney-oyggjarnar.

jústinus

Útlendingar

Veiddu 14.000 tons i januar undir Føroyum

Tórshavn: Ringa veðrið í januar hevur eisini ávirkað fiskiskapin hjá útlendskum skipum, sum eiga kvotu hjá okkum. Skipini úr felagsmarknaðinum høvdu bert 54 fiskidagar tilsamans í januar. Ein fiskidagur er ein dagur hjá einum skipið. Tað vil siga at um 100 skip úr EF fiskaðu undir Føroyum 1. januar so hevði tað í hagtølunum itíð, at EF skipini longu fyrsta dagin í januar høvdu havt 100 fiskidagar.

Í januar vóru tað næstan bara fraklendingar av EF skipum, sum fiskaðu undir Føroyum. Teir áttu 48 fiskidagar, Bretland átti trýggjar og Týskland trýggjar. Og tølmi frá Vaktar og Bjargingartenastuni siga eisini, at talan er um djúpvatnstrolarar, tí meginparturin av teimum 513 tonsunum sum EF skipini fiskaðu í januar er langasporið, 483 tons, 14,2 tons eru kongafiskur, 4,3 tons blálonga.

Bretska skipið veiddi ikki meir enn 3,1 tons harav 500 pund av upsá. Tað var bert í føroyskum sjókið í trýggjar fiskidagar. Týska skipið var eisini trýggjar dagar undir Føroyum og teir veiddu eitt tons.

Russiski svartkjaftaflotin hevur fingið fitt av svartkjafti í januar hóast ringa veðrið. Teir hava 193 fiskidagar og hava fingið góð 13.000 tons av svartkjafti. Norsku linubátarnir gjørdur ongan túr undir Føroyum í januar.

jústinus

Skiparin á Kvikk: Visti einki fyrr enn skipið tók

– 20 minuttir gingu frá tí eg fór av brúnni, til skipið stóð. Eg var einsamallur uppi, eg var farin niður at bróta agn til egningarmaskinuna, síðan purraði eg stýrimannin út og fekk mær ein kaffimunn og tá stoytti skipið, sigur Hans Olaf Johannesen, skipari á Kvikk í sjóforhoyrinum í Klaksvík mánakvöldið

Eftir Jústinus Eidesgaard

Tað var ein ordans hvøkkur manningin á Kvikk fekk, tá hon varð útputrað mánamorgunin. Tá teir komu á dekkið sá teir kolasvart berg í báðum borðum og langt uppi loft. Í eini rivu í erva hómaðu teir svartá náttarhimnin. Skipið stóð fast og teir vistu ikki rættuliga hvar teir vóru, bert onkustaðni vestantil á Suðuroynni. Hetta var um fimmtíðina føstulávintsmánamorgun. Kvikk hevði rent á land í Glyvrabergsgjógvi, sum í veruleikanum ikki er nøkur rættulig gjógv, men heldur eitt sund, sum skilur Rituskorð frá Suðuroynni. Hvalbingar hava seyð í Rituskorð og ein planki liggur út í Skorðina.

Klokkan seks mána-kvöldið var sjórætturin settur á sýsluskivstovuni í Klaksvík. Karstun Hansen, sýslumaður leiddi fundin, sjórættarlímirnir vóru Jákup Sólstein og Jóhan Mørkøre. Alla Østerø, sum arbeiðir á sýsluskivstovuni, skrivaði tað niður sum sagt var. Klaksvíkingar eru ikki forvitnir, tá sjófrágreiðing verður latin. Bert nokur tíðindafólk sótu og lýddu á. Trýggir manns vórðu avhoyrdir, skiparin, Hans Oluf Johannesen, stýrimaðurin Petur Ingvar Jacobsen og maskinmeistarinn Petur Joensen.

Á veg til fiskiskap

Skiparin Hans Oluf Johannesen, greiddi frá, at Kvikk var á veg til fiskiskap, tá hann stoytti.

– Vit fóru av Klaksvík um sjei tíðina sunnu-kvöldið og fóru til Havnar at taka ís. Vit loystu av Havnini um miðnátarleit-ið og settu kós suðureftur. Tá vit vóru komnir út fyrri Nipubakkan, tað er norðurendin á Suðuroynni (blóm.) kobraði er út. Eg var einsamallur uppi. Eg fór niður at gera klár til at seta, og fór at broyta agn sundur til egningarmaskinuna. Tá eg var liðugur við hetta, purraði eg stýrimannin, Petur Ingvar Jacobsen út. Eg fór síðan í galluna at skeinkja mær ein kaffimunn og meðan eg stóð í galluni stoytti skipið, segði Hans Oluf Johannesen.

– Stoyturin var ikki hardur, eg leyp uppá brúnna og sá at vit stóðu inni í eini gjógvi. Vit fóru beinanvegin at purra út.

Ein av Manningini á Kvikk kemur í land í Klaksvík. Mynd: Harald Petersen